

Predajnianske zvesti

Dvojmesačník o dianí v obci zadarmo do každej domácnosti

ročník 22 4/2021

Pani starostka, ako by ste zhodnotili leto v obci? Čím obec v lete žila?

Bolo iné ako po minulé roky. V lete pracovný život plynie o niečo pomalšie, ale zamestnanci Obecného úradu v Predajnej nezaháľali, aj keď sme boli oslabení chorobou zamestnancov obce. Z tohto dôvodu sme aj vyzývali občanov v obecných novinách a v miestom rozhlase, aby nám pomohli pri skrášľovaní verejných priestranstiev, aby si pozametali, očistili chodník, pokosili trávnik,... nakoľko im táto povinnosť vyplýva aj zo zákona č. 369/1990 o obecnom zriadení. Citujem z §3 ods. 3: „Obyvateľ obce sa podieľa na rozvoji a zveľaďovaní obce a poskytuje pomoc orgánom obce. V súvislosti s tým je povinný a) ochraňovať majetok obce a podieľať sa na nákladoch obce, vykonávať menšie obecné služby organizované obcou, ktoré sú určené na zlepšenie života, životného prostredia, ekonomických podmienok a sociálnych podmienok obyvateľov obce a sú vykonávané v záujme obce, b) podieľať sa na ochrane a na zveľaďovaní životného prostredia v obci, c) napomáhať udržiavať poriadok v obci, d) poskytovať podľa svojich schopností a možností osobnú pomoc pri likvidácii a na odstraňovaní následkov živelných pohromy alebo havárie v obci.“ Nedalo nám a chceli sme aj my, zamestnanci obce, priložiť ruku k dielu. Preto som začiatkom augusta zorganizovala brigádu na Námestí Juraja Pejku. Začali sme s maľovaním lavičiek. Prvé náterové práce spolu so mnou zrealizovali p. Mamojková, p. Kňazovická, p. Lányová, ako aj p. Kubišová, p. Sojaková, p. Goralová, p. Čonková a p. Búdová s p. Smitkom. Pomohli nám p. Sojak a p. Tokarčík, ktorí lavičky pred maľovaním obrúsili. Svojou prácou prispeli k skrášleniu námestia, ktoré je vizitkou obce a občanov, ktorí v nej žijú.

na slovičko, pani starostka...

Na jeseň sa v prácach pokračovalo. Boli obnovené nátery na hracích prvkoch v parku na námestí, ktoré zrealizovali p. Goralová, p. Čonková, p. Sojaková, p. Kubišová, p. poslankyňa Búdová a pomohol im aj p. poslanec Smitka a p. Tokarčík. Za čo sa im chcem veľmi pekne poďakovať. Zároveň vyzývam aj ostatných občanov, aby svojou vlastnou aktivitou zveľaďovali obec – ako napríklad pokosením trávnik, vyčistením rigola pred rodinným domom, lebo to, čo je obecné, je aj každého občana, lebo obec tvoria občania.

Spolu s poslancami obce sme si 25. augusta 2021 pripomenuli 77. výročie SNP položením venca k pomníku padlých hrdinov na námestí. Pripomenuli sme si tých, ktorí za spravodlivosť, život v mieri a slobodu zaplatili tým najcennejším – vlastným životom. Nezaháľalo sa ani v administratívnej oblasti. Od 1.1.2003 po decentralizácii verejnej správy sa realizuje v obci opatrovateľská služba, ktorú obec vykrýva čiastočne z vlastných zdrojov, z podielových daní a z platieb opatrovaných. Obec preto zareagovala na výzvu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny a vypracovala žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na podporu opatrovateľskej služby, keďže samosprávy sú povinné v zmysle zákona 448/2008 zabezpečiť opatrovateľskú službu občanom, ktorí sú na ňu odkázaní. Cieľom projektu je zabezpečiť dostupnosť domácej opatrovateľskej služby, ktorá je realizovaná terénnou formou a poskytovaná fyzickej osobe v domácom prostredí. Dôležité je, aby seniori a ľudia s ťažkým zdravotným postihnutím a nepriaznivým zdravotným stavom nezostávali opustení, izolovaní a plní beznádeje a potrebnej starostlivosti. Vychádzajúc z vekovej analýzy obyvateľstva v Predajnej je tento projekt potrebný. Nad 65 rokov žije v obci 230 obyvateľov, t.j. takmer 17% obyvateľov a nad 75 rokov žije v obci 77 obyvateľov, t.j. 5,7%. Nakoľko obec nemá dostatočné finančné prostriedky v rozpočte a dopyt po sociál-

nych službách sa zvyšuje, riešením bolo financovať túto službu zo zdrojov Európskej únie. Význam tohto projektu je teda nespochybniteľný. Týmto projektom chceme znížiť vysoké náklady na poskytovanie opatrovateľskej služby zo strany obce, nedostatok vlastných zdrojov na rozšírenie poskytovania opatrovateľskej služby a eliminovať zvyšovanie úhrady na opatrovateľskú službu zo strany občana. Zo sociálneho hľadiska chceme vytvoriť podmienky pre nezávislý a slobodný život občanov odkázaných na pomoc spoločnosti v prirodzenom domácom prostredí a skvalitniť život im a život ich príbuzných. Pozemkový odbor okresného úradu v Brezne zorganizoval 18. augusta na základe verejnej vyhlášky ustanovujúcej zhromaždenie účastníkov pozemkových úprav, ktorému som predsedala. Schválili sme stanovky združenia, členov a náhradníkov predstavenstva združenia účastníkov pozemkových úprav. Dňa 08.09.2021 bolo zvolané zasadnutie predstavenstva v zmysle stanov, kde bol zvolený predseda, podpredseda a zapisovateľ. Za predsedu združenia účastníkov pozemkových úprav som bola zvolená, za podpredsedu bol zvolený Ľuboš Kohútik a za zapisovateľa združenia bol zvolený Stanislav Čipka. Ďalšími členmi predstavenstva sú: Ing. Milan Vágner, Ing. Peter Kohút, zástupca SPF Ing. Milan Luluha a zástupca Lesov SR Ing. Dušan Coch. Náhradníci sú Ing. Peter Holka, Igor Chromek, Ivan Vančo, Norbert Babka a Elena Glembová. Zároveň v ten istý deň, t.j. 8.9.2021, bolo združenie zaregistrované do registra združení, ktorý je vedený na Okresnom úrade, na pozemkovom a lesnom odbore v Brezne.

Pokračovanie na str.2

na slovíčko, pani starostka...

Pokračovanie

Združenie je vedené ako združenie s právnou subjektivitou. V združení nás čaká neľahká práca, ktorá by mala skončiť schválením vykonania projektu pozemkových úprav 30.4.2024.

Problémovým miestom každej obce je stav cestných komunikácií. Kritika sa zviezla aj na kvalitu ciest v Predajnej.

Bol mi doručený kritický e-mail, ktorý nám vyčítal zlý stav ciest, ako aj neschopnosť predkladať projekty. Z tohto dôvodu chcem vysvetliť nielen autorovi e-mailu, ale aj občanom obce, aká je skutočná podstata problematiky. Problém kvality miestnych komunikácií mi je veľmi dobre známy. Denno-denne chodím po nich do práce. Ich technický stav ma mrzí. Oprava miestnych komunikácií je hračená z obecného rozpočtu a bohužiaľ na takú veľkú investíciu, ako je asfaltovanie, finančné zdroje máme veľmi obmedzené, skoro žiadne. Každý rok sa snažíme nejaké výtlky opraviť, ale je to stále nedostatočné. Všetko, čo sa v Predajnej vybudovalo, je z eurofondov, ktoré čerpáme intenzívne od roku 2010 (rekonštrukcia ZŠ s MŠ, zateplenie MŠ, rekonštrukcia námestia, materiálo-technické vybavenie školy, Komunitné centrum a pod.) Taktiež čerpáme zdroje z dotácií od štátu (rekonštrukcia telocvične, územný plán obce, dopravné značenie v obci a pod.) Projekty vieme písať aj implementovať. Ak budú vyhlásené výzvy na eurofondy zamerané na opravu miestnych komunikácií, tak sa o finančné prostriedky určite budeme uchádzať. Pre obec našej veľkosti doposiaľ nebolo možné a naďalej ani nie je možné čerpať finančné prostriedky z eurofondov na opravu miestnych komunikácií. Pri čerpaní prostriedkov z eurofondov je taktiež potrebná aj päťpercentná spoluúčasť obce. Asfaltovanie nie je lacná záležitosť (asfaltovanie ulice Podhrádok by predbežne pri pokrývke 5 cm asfaltu bez opravy chodníkov stálo cca 100 tisíc eur). Nakoľko sa v obci plánuje dlhodobá a pracuje na projekte kanalizácie v spolupráci so Stredoslovenskou vodárenskou spoločnosťou po uliciach Kalvárska, Bečov, časť ulice Zabečov, Farská, Zábrenná bolo by nevhodné asfaltovať po týchto komunikáciách a ťahať nové koberce.

Práca v obci a pre obec je náročná. Robím ju však rada. Ale ako som vyššie uviedla, dôležitá je aj pomoc vás, občanov. Spoločným úsilím určite dokážeme urobiť z našej obce ešte krajšie miesto, akým doteraz je.

Z toxických ropných jám v Predajnej je atrakcia. Budaj sľubuje, že čistiť začnú na jar

Guadrónové jamy nad Predajnou sú nebezpečné, podľa previerky presakujú a mohli by ohroziť celé okolie.

Minister životného prostredia Ján Budaj by chcel začať likvidovať lagúny na jar 2022, je to však skôr optimistický predpoklad.

Spaľovňa bude musieť zrejme hľadať v tendri. Predchádzajúcu súťaž zrušil, odhadovanú hodnotu 40 miliónov eur považuje za privysokú.

Asi 20 rokov, do roku 1984, plnil socialistický priemysel skládky nebezpečného odpadu nad Predajnou guadrónmi. Podľa definície sú toxickým vďeljším produktom, ktorý vzniká pri spracovaní ropy s použitím kyseliny sírovej. Ľudia v Predajnej si ešte pamätajú na cisterny, ktorými plnili pred desiatkami rokov lagúny nad obcou toxickým odpadom. Dnes niektoré weby promujú lagúny s odpadom ako atrakciu a ľudia v Predajnej si už pomaly na ich prítomnosť zvykli.

Starostka Predajnej Tatiana Čontofalská listuje v kronike zo 60. rokov. Ukazuje na nejasnú fotografiu skládky, pod ktorou je napísané, že narušuje ekológiu v chotári. Keď ktosi napísal do kroniky pod fotografiu na začiatku 70. rokov uplynulého storočia „nádrž na dočasné skladovanie guadrónu“, určite netušil, že dočasnou bude trvať ešte aj o 50 rokov.

„Vplyv na zdravotný stav? Je tu zvýšený výskyt rakoviny, ale ťažko povedať. Robili sa nejaké štúdie, ale nám ich neukázali,“ reaguje dlhoročná starostka, ktorá je vo funkcii 23 rokov, na otázku, či sa guadrónové jamy prejavili na zdravotnom stave ľudí.

Toxická voda uniká do prírody

Exaktné údaje o vplyve skládok nad Predajnou síce nepoznáme, ale obhliadková správa skládky Predajná I od firmy Envigeo z tohto roku má svoju výpočtovú hodnotu. Údaje mali k dispozícii od Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra. „Ďalšie neriešenie situácie je fakticky tichým súhlasom s každoročným únikom štyroch až piatich miliónov litrov kontaminovaných vôd do prírodného prostredia, sprevádzaného rizikom mechanického porušenia existujúcej hrádze skládky Predajná I,“ konštatovali špecialisti v správe z previerky.

Starostka Čontofalská vyhlásila mimoriadnu situáciu v obci prvý raz v roku 2010. Petrochema Dubová sa dostala do konkurzu a prestali vyvážať jamu s odpadom. „Pršalo a pršalo, nádrž sa plnila po okraj a nič sa nedialo. Odtvedy o probléme hovorím a snažím sa naň upozorniť,“ rozpráva starostka a ukazuje fotografie hnedých olejovitých priesakov hrádze. Keď dlhšie pršalo, Čontofalská chodila donedávna ku guadrónovým jazerám a sama monitorovala situáciu. Zatiaľ odsávať vodu, potom odvážať a spaľovať guadróny. Opatrný optimizmus v nej však vyvolávajú nedávne návštevy prezidentky Zuzany Čaputovej a ministra Jána Budaja (OĽANO). Prišla ďalšia lata na meranie výšky hladiny, fotopasca, ktorá hodnoty zachytáva, zrážkomer a pravidelne chodí aj technicko-bezpečnostný dohľad.

„Som optimistka, lebo doteraz boli len prísľuby, ale teraz sa už niečo deje a kompetentní ľudia sem fyzicky chodia. Verím, že sa riešenia dožijem. Verím, že príde, skôr ako sa hrádza pretrhne, vytopí polia, zamorí podzemné vody, čo zasiahne aj kúpele Brusno,“ vraví Čontofalská.

Budaj starostkine obavy chápe a potvrdzuje, že realite nádrží je reálne. „Chceme, aby mala pokojnú jeseň a zimu a na jar sa pustíme, ak získame peniaze

Foto N – Tomáš Benedikovič

z eurofondov, do vyťaženia guadrónov.“ O pokojnú jeseň a zimu sa má postarať štátny podnik Vodohospodárska výstavba, ktorému minister zveril technický a bezpečnostný dohľad. Predtým sa to podľa neho nerobilo poriadne. Zároveň pripravujú pojazdnú čističku, ktorá zabezpečí v prípade dažďov odvádzanie a čistenie vody. Najpodstatnejší je však Budajov prísľub, že guadróny začnú ťažiť na jar. Ak sa mu to podarí, bude za hrdinu.

Železná brána sa dá obísť

Ku guadrónovej jame sa dá dostať bez problémov okolo železnej brány, na ktorej sú umiestnené výstražné značky. Chodiť po vrchole hrádze je zvláštne. Brehy miestami pripomínajú plytké vstupy do mora na dovolenkových plážach. Stačí urobiť tri kroky a plynule môžete vkráčať do čiernej tekutiny. „Bol som si to osobne pozrieť. Materiál, ktorý tam je – ruku by som vám neodporučal do toho dať – pravdepodobne by vám poškodil pokožku a možno aj mäso,“ hovorí Budaj.

Odtvedy, keď bývalý minister životného prostredia László Miklós rozprával o problémoch so získavaním peňazí na odstraňovanie environmentálnych záťaží, ubehlo takmer 20 rokov. Na poste ministra sa vrátane Miklósa vystriedalo 12 nominantov ľavice aj pravice a toxické guadrónové jazerá sú stále problémom a ohrozením pre Predajnú. „Som mierne skeptický,“ konštatoval Miklós, pretože v rozpočte mal na odstraňovanie starých ekologických záťaží vrátane guadrónových jazier 3,3 milióna, ale podľa odhadov potreboval takmer 300 miliónov eur.

V roku 2010 sa opäť na chvíľu sústredila pozornosť na guadrónové lagúny nad Predajnou. Obce v okolí maďarskej Ajky zaplavili toxické červené kaly po pretrhnutí nádrže. Pri jednej z najhorších priemyselných havárií v histórii Maďarska zahynulo desať ľudí, 150 bolo zranených a kaly zamorili plochu 40 kilometrov štvorcových.

V tom čase starostka Predajnej Čontofalská a bývalý starosta Nemeckej Jozef Kliment písali ďalší do série listov pre ministra životného prostredia, tentoraz pre obavy, aby sa u nich nezopakoval scenár z Ajky. „Na jar tohto roku, keď sa topil sneh a prišli prívalové dažde, chýbalo už len niekoľko centimetrov a páchnuci toxický kal by sa z jazier vyliat. Chvala-bohu prestalo pršať,“ hovoril vtedy Kliment.

Pred jedenástimi rokmi boli páchnuce „čierne oči“ Predajnej, ako lagúny nazýva starostka Čontofalská, naplnené až po okraj. Občas sa na hladine jazera objavovali veľké vyvierajúce bubliny.

Kúsok od národného parku

Skládka toxického odpadu vznikla v ochrannom pásme Národného parku Nízke Tatry.

Pokračovanie na str.3

Z toxických ropných jám v Predajnej je atrakcia. Budaj sľubuje, že čistiť začnú na jar

Pokračovanie

Ten je súčasťou chránených území európskeho významu Natura 2000. V dvoch jazerách nad Predajnou je podľa niektorých odhadov do 200 tisíc kubických metrov gudrónu. Problém sa z času na čas pokúšali riešiť striedajúci sa ministri životného prostredia aj štátne orgány ochrany prírody. Vždy len čiastočne. Na definitívne riešenie, a to likvidáciu gudrónových jazier, neboli peniaze. A tak odčerpávali aspoň dažďovú vodu, ktorá plnila jazerá. Denne cisterny odvážali približne 50 kubíkov kontaminovanej vody, ale miestni sa neobávajú o nič menej ako pred 20 rokmi a majú na to dôvod. Správa vládnej komisie, ktorá hodnotila stav skládok nebezpečných odpadov po havárii v Maďarsku, konštatovala, že stav na skládkach gudrónu je neuspokojivý. V prípade extrémnych zrážok sa môže toxický kal preliať. Miestni hovoria, že na jar pred jedenástimi rokmi chýbalo už len niekoľko centimetrov. „Počas extrémnych zrážok v máji a v júni 2010 sa na skládke gudrónov v Predajnej nahromadilo toľko zrážkovej vody, že hrozilo jej preliatie ponad hrádzu, ktorá gudróny zadržila. Vďaka čerpaniu a odvážaniu kontaminovaných vôd sa tak nestalo,“ konštatovala komisia v správe.

Odpad presakuje aj sa prelieva

Napriek tomu sa starostovia v januári roku 2011 dozvedeli, že problém neumožňujú riešiť nedostatky v legislatíve. Ďalšiu nádej dávala obyvateľom Predajnej pripravovaná novela zákona, ktorá mala riešiť a aj riešila staré environmentálne záťaž. Zodpovední boli v tom čase optimisti a hovorili, že novela je dobrá a otvára ďalšie riešenia.

Podľa štúdie dva roky prečerpávali odpady z Predajnej I do novej skládky Predajná II. Z pôvodnej skládky zostala gudrónmi znečistená vodná plocha, ktorá počas dažďov a topenia snehu miestami preteká.

Do Predajnej II vyvážali až do roku 1984 gudróny z Petrochemy Dubová. Na prelome rokov 1978 a 1979 uniklo zo skládky asi 27-tisíc kubických metrov odpadu a o tri roky zaznamenali ďalší menší únik.

Test: Gudróny zabili rastlinu aj živočích

Vedeckí pracovníci z Technickej univerzity vo Zvolene zoberali vzorky z gudrónových lagún a testovali ich na akútnu toxicitu a inhibície (zábrany) rastu koreňa horčice bielej. V prvom prípade použili perločku veľkú (malý planktónový kôrovček) a v druhom pozorovali horčicu bielu. Obidva ekotoxikologické testy boli pozitívne. Perločky zahynuli všetky a korene horčice mali nulový alebo takmer nulový rast. „Z hľadiska ohrozenia jednotlivých zložiek životného prostredia je nutné vyriešiť bezpečné nakladanie s týmto odpadom. Jednou z dostupných možností je tuhá vrstvu gudrónového odpadu zneškodniť spálením a z hľadiska zabránenia úniku do okolitého prostredia je vhodné vrchnú vodnú vrstvu odčerpávať a zabezpečiť jej zneškodnenie v čistiarni odpadových vôd,“ konštatovali na záver práce vedeckí pracovníci univerzity.

Takto nejako si to predstavuje aj Budaj. Voda z povrchu nádrží sa má postupne filtrovať a odvádzat, gudróny sa potom vyťažia a vyvezú do nejakej spalovne. Podľa Budaja je to výdatné palivo, ktoré však treba najskôr neutralizovať – chemicky upraviť. V aktuálnom stave podľa Budaja rozloží aj kovy. Až po úprave ho môžu cisternami odvážat na spálenie. Presný postup má vyplynúť z geologického prieskumu, na ktorom robí Štátny geologický ústav Dionýza Štúra.

Guadróny sme už spalovali

Minister hovorí, že odstraňovanie gudrónov určite nebude stáť 40 miliónov, čo zhruba bola cena, za ktorú to chceli odstrániť súkromníci. Podstatné bude nájsť spalovňu, ktorá sa o ropný odpad postará. Na Slovensku sa už gudróny likvidovali. Kedysi toxický kameňolom Srdce v Devinskej Novej Vsi na okraji Bratislavy je už dnes zelenou lúkou. Spáliteľné gudróny dali spáliť v cementárni Holcim (dnes CRH) pri Malackách, kontaminovanú zemiu uložili na nedaľskej skládke. Podieľali sa na tom aj firmy FCC Slovensko a Environcentrum, ktoré mali záujem čistiť aj Predajnú. V tendri o Predajnú mali druhú najnižšiu cenu. Najnižšiu cenu malo združenie slovenskej firmy Uranpres a talianskej Ambientthesis. To malo ambíciu zneškodniť gudróny s pomocou slovenskej firmy Dron Industries z Dunajskej Stredy, ktorá sa zameriava na recykláciu pneumatík. Metódou tepelného štiepenia ich premieňa na tuhé, olejové alebo

plynné palivá. Túto technológiu chceli preniesť do areálu bývalej Petrochemy a použiť ju na spracovanie gudrónov. Areál totiž vlastní spolujahiteľ Uranpresu Miroslav Remeta, bývalý člen finančnej skupiny Istrokapitál. Istrokapitál Petrochemu v minulosti ovládol, predal ruským investorom, no po jej krachu prevzal naspäť. Ak by spomínaná metóda recyklácie nefungovala, plán B bolo previezť gudróny do spalovne v Taliansku. S gudrónmi v Predajnej bude viac roboty ako s tými bratislavskými. Je ich približne sedemkrát viac. Odhadované náklady sú približne trojnásobné. Spálenie odpadu z Predajnej je teoreticky možné v slovenských cementárňach. Slovenské elektrárne v minulosti pripustili, že by sa to dalo aj v uhoľnej elektrárni Vojany na východnom Slovensku. Ďalšie možnosti ponúkajú spalovne v zahraničí. Otázka je, či sa spálenie gudrónov dá legálne objednať do jari budúceho roka, keď chce Budaj začať s ich odstraňovaním. Úrady a štátne firmy musia nakupovať cez verejné obstarávanie, čo býva zdĺhavé. Odpadu je tak veľa a jeho spálenie také nákladné, že aj spalovníu budú zrejme musieť vybrať cez otvorený (zdĺhavý) tender. Treba teda ministrom držať palce, no zároveň nemať prehnané očakávania. (Z Denníka N)

POPLATKY ZA ODPAD

VIDÍ SA VÁM, ŽE ZA ODPAD PLÁTITE PRIVELA?
POLOŽILI STE SI NIEKEDY OTÁZKU, ZA ČO VLASTNE PLÁTITE?

€ ČO JE PRE OBČANA BEZPLATNÉ?

- Za triedený zber **papiera, skla, plastov, kovových obalov a nápojových kartónov** zodpovedajú výrobcovia, ktorí prostredníctvom OZV ENVI - PAK zabezpečujú a financujú zber, dotriedenie a následné zhodnotenie a recykláciu týchto druhov odpadu.

POZOR, AK JE V TRIEDENOM ZBERE VIAC, AKO 35 % NEČISTÔT (TO ZNAMENÁ ODPADU, KTORÝ DO DANÉHO KONTAJNERA ČI VRECA NEPATRÍ), ODPAD SA UŽ NEPOVAŽUJE ZA VYTRIEDENÝ A NAKLADANIE S NÍM MUSÍ UHRADIŤ OBEC.

- Obyvatelia neplatia ani za zber elektroodpadu či batérií.

€ ZA ČO OBČAN PLATÍ?

- Poplatok za komunálny odpad zahŕňa zmesový odpad (čierny kontajner alebo vrec), drobný stavebný odpad, objemný odpad (napr. nábytok), odpad z cintorína, odpad z čistenia ulíc, biologicky rozložiteľný kuchynský odpad, ale aj odpady z parkov a záhrad.

V ROČNOM POPLATKU ZA ODPAD MAJÚ OBČANIA OD SVOJEJ OBCE ZABEZPEČENÝ KOMPLETNÝ SERVIS 365 DNÍ V ROKU.

- Prispievame spoločne k zníženiu množstva odpadu v našich domácnostiach. Najlepším spôsobom je prevencia a minimalizácia odpadu, ktorá začína už pri nákupoch.
- Nezabúdajme, že odpadu vieme dať druhú šancu, či už napr. darovaním šatstva alebo kníh alebo opätovným použitím vecí. A ak už odpad vznikne, tak nech skončí v tých správnych vreciach či kontajneroch.

AK SPRÁVNE

TRIEDIME

SVET JE KRAJŠÍ

MAJTE NA PAMÄTI NASLEDOVNÉ PRAVIDLÁ:

1. SNAŽTE SA ODPAD NETVORIŤ VÔBEC.
2. ZALOHOVANÉ OBALY NEPATRIA DO KOŠA, VRÁŤTE ICH DO PREDAJNE.
3. DODRŽUJTE FAREBNÚ ABECEDU TRIEDENIA: SKLU PATRÍ ZELENÁ, PAPIERU MODRÁ, PLASTOM ŽLTÁ, KOVOM ČERVENÁ A NÁPOJOVÝM KARTÓNOM ORANŽOVÁ FARBA. NÁPOVIE VÁM AJ OZNAČENIE NA OBALĚ.

 RIADTE SA PRAVIDLAMI SVOJEJ OBCE.
4. LEN VYTRIEDENÝ ODPAD SA DÁ ZHODNOTIŤ A RECYKLOVAŤ.
5. TRIEDTE ODPAD, OPLAŤ SA TO. ZA VYTRIEDENÝ ODPAD OBČAN NEPLATÍ, JEHO ZBER HRAJÚ VÝROBCOVIA PROSTREDNÍCTVOM OZV ENVI - PAK.
6. OBAL OZNAČENÝ PATRÍ DO TRIEDENÉHO ZBERU.

WWW.TRIEDIME.SK

WWW.ENVIPAK.SK

WWW.VEZMISLI.MA

JEDNOTA DÔCHODCOV NA SLOVENSKU - ZO Predajná

Návšteva Hronského Beňadika

Výbor ZO JDS Predajná zorganizoval dňa 09.09.2021 návštevu Hronského Beňadika. Počas cesty „Schniererbusom“ nám p. Zdenka Peřková porozprávala o histórii benediktínskeho kláštora a Chrámu sv. Benedikta. V sprievode lektora sme si pozreli benediktínsky kláštor, jeho vonkajší areál, zrekonštruovanú prízemnú časť „sýpky“ s expozíciou, ktorá približuje dejiny opátstva sv. Benedikta. Kláštor bol v r.1970 vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. V chráme sv. Benedikta, ktorý bol 4. marca 2019 povýšený na Baziliku Minor, nám celebroidal sv. omšu pán farár Mgr. Martin Pečarka z Podkoníc. V Kaplnke sv. krvi sme spolu mali pobožnosť pred relikviou Kristovej krvi. Naša cesta pokračovala ďalej do Tekovskej kúrie, kde sme si pochutnali na výbornom obede, niektorí sa zastavili aj v domácej pekárničke.

Spokojní a plní dojemov z celého dňa sme sa vrátili domov. Veľké poďakovanie patrí pánovi farárovi Mgr. Martinovi Pečarkovi za spoločne prežitý deň, ako aj našej predsedníčke Ing. Márii Boberovej, ktorá tak ako vždy, aj tentokrát, všetko zorganizovala a vybavila.

Magdaléna Rečlová

Posedenie pri guláši – starí rodičia a vnúčatá

ZO JDS Predajná zorganizovala dňa 16.08.2021 tento rok už 10. stretnutie seniorov a ich vnúchat. Na strelnici Šimáň sa zišlo 60 členov ZO, ich vnúchat a hostí. Seniorom, ktorí cestu nezvládli, bol zabezpečený odvoz o 10.00 hod. z námestia. Už tradične guláš od skorého rána varil p. Vojtech Kuracina s pomocníkmi. Niektoré členky priniesli výborné koláče a keksiky.

Pani Albertyová, Čunderlíková a Rečlová pripravili rôzne športové a zábavné súťaže pre vnúčatá a pridali sa k nim aj niektorí seniori. Predsedníčka pani Boberová vyhodnotila ich výkony a všetci súťažiaci dostali sladké odmeny.

Po súťažiach sme si pochutnali na vynikajúcom guláši. Počasie nám prialo, na strelnici vládla veľmi dobrá nálada, prišiel medzi nás aj pán farár Piekut.

Teší nás, že o túto peknú akciu je z roka na rok väčší záujem.

Ďakujeme p. Mariánovi Kazárovi za poskytnutie priestorov v tomto nádhernom prostredí.

Anna Čunderlíková

Poznávací výlet dôchodcov

ZO JDS v PREDAJNEJ zorganizovala dňa 25.8.2021 poznávací výlet. Autobus nás v pohode odviezol na prvú zástavku do Pohronskej Polhory. Tam sme na Obecnom úrade navštívili pamätnú izbu, kde boli vystavené starodávne nábytky, potreby pre domácnosť, remeselnícke a poľnohospodárske nástroje. Ženy najviac zaujali krosná na tkanie pokrovcov. Anka Felbabka si za ne aj sadla. Potom sme pokračovali na salaš ZBOJSKÁ. Tí, čo majú dobré nohy a odvahu išli na kopec s rozhladňou, ktorá mala vyše 100 schodov. Bolo to namáhavé. Salaš je veľmi pekné drevené stavenie aj s vonkajšími terasami, kde sme posedeli na slniečku a dobre sme sa najedli pravých slovenských jedál a fajnej baraninky. Po dobrom jedle sme pokračovali do Tisovca, tam sme navštívili Múzeum ozubnicovej železnice, ktorá bola postavená koncom 19. storočia na prepravu materiálu do železiarne v Tisovci. Boli tu vystavené zachránené staré časti a ostatné technické vybavenie. Toto bolo zaujímavé pre mužov. Trať má niekoľko železných montovaných mostov, ako aj viadukty. Naspäť z Tisovca sme išli jednovagónovou motorkou. Bol to zážitok a výhľad na krásnu dolinu. V Zbojskej nás čakal autobus, ktorý nás odviezol domov. Bol to výlet plný zážitkov, za čo ďakujeme predsedníčke Ing.Boberovej.

Marcela Zodlová

* V SKRATKE *

V DIVADLE VO ZVOLENE

Katka opúšťa rodné mesto a prichádza na Šumiac, kde ju očakáva jedna z posledných žien, ktorá ešte vie ušiť tradičný šumiacky čepiec. Divadelné obrazy sledujú Katku v cykle roka a vytvárajú mozaiku konkrétnych a nadčasových zážitkov. Najinšpiratívnejšie motívy sa týkajú regiónu, v ktorom DJGT pôsobí, keďže dej sa odohráva v obci Šumiac pod Kráľovou hoľou a autorkine spomienky sa dotýkajú detstva v Banskej Bystrici.

Túto pulzujúcu živú inscenáciu / KATARÍNA KUCBELOVÁ – PETER PALIK/ seniori z Predajnej mali možnosť vidieť a znovu obdivovať výkony hercov na javisku DIVADLA JOZEFA GREGORA TAJOVSKÉHO vo ZVOLENE 21. septembra 2021.

Mária Boberová

**Aktivita dobrovoľníkov
v Predajnej**

Zamestnanci Komunálnej poisťovne z pobočiek v Banskej Bystrici, Brezne a Zvolene v piatok 21. augusta 2021 spojili svoje sily a venovali svoj čas na dobrovoľnícke aktivity v obci. Na Námestí Juraja Pejku pokračovali v obnove začatých náterov na lavičkách a v areáli materskej školy oživilí farbami detský vláčik. Sršala z nich dobrá nálada. Ich „teambuildingová“ aktivita dopadla na výbornú a nám pomohli. Ďakujeme!

BUĎME ZODPOVEDNÍ

Prosíme občanov, aby do nádob na separovaný odpad (papier, sklo, plasty) dávali len ten odpad, na ktoré sú určené! Pracovníci obce musia následne odpad triediť, čo navyšuje náklady na separáciu a tie zaplatíme všetci v poplatku za smeti. Zároveň vyzývame občanov, ktorí chcú doniesť do zberného dvora nábytok, aby ho doniesli rozmontovaný.

Ďakujeme za porozumenie!

OSUDY NAŠICH PREDKOV

Vážení pamätníci,

naším úvodným článkom by sme chceli vyzvať tých občanov, ktorí vedia o udalostiach z 2. sv. vojny či povojnových udalostiach, napríklad i z rozprávania svojich predkov, aby sa nám ozvali. Radi si vás vypočujeme a vypočuté zaznamenáme.

Prvú spomienku na svojho príbuzného napísala pani Anka Miklošková.

Stará mama a 2. svetová vojna

Moju starú mamu Cecíliu Vavračovú v mladosti život nemaznal. V tom dávnom čase bieda kričala z každého rohu. Preto sa rozhodol jej manžel, že pôjde šťastie skúsiť za more. Odišiel do Kanady pripraviť svojim trom deťom lepšiu budúcnosť. Ale ani tam nečakalo šťastie na každého. Ťažko sa hľadala práca, a tak ani „zlaté“ doláre dlhé roky na Slovensko neputovali. V domove bolo treba žiť a to ťažko, lebo ženy si museli pomôcť samé, ako sa dalo. A tak aj starká Cilka lopotila na cudzích gazdovstvách často pre malú skyvu chleba, aby uživila svoje deti – Máriu, Jožka a ročnú Aničku. Privyrábala si malé almužny šitím odevov. Pracovala po nociach, a to si odniesli jej oči. Ale prišlo ešte horšie. Svetom začala pochodovať kožená čižma. Vypukla 2. svetová vojna. Z miest, dedín, osád, lazov odvádzali do vojny starších, mladších synov a žiaľ, aj rúčich mládencov, takmer ešte deti. Na zozname bol aj osemnásťročný Cilkin syn Jožko Vavrač, aby ho tiež hodili do šialeného, ohnivého či mrazivého pekla. Odrazu v povetří začali aj po Slovensku lietať úradné obálky a každý vedel, čo to znamená. Dedinský poštár sa vraj aj trikrát vrátil od nešťastného domu, aby oddialil strašnú zvesť. A tu sa začína vojnový príbeh môjho uja Jožka, brata mojej mamy, ktorý od útleho detstva žil v Predajnej.

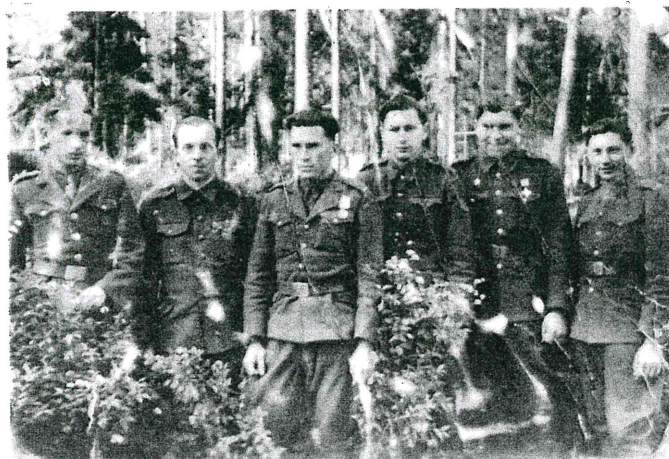
Synkove rany

Ťažko sa lúči mama,
do sveta vyberá sa syn.
Slza novembrového rána
skrehla z ukrajinských zím.

Preťažko smútky nesie
za obzorom ohne horia.
Len slová slovenskej piesne
synkovi rany hoja.

Jozef Vavrač

Narodil sa v roku 1921. Pochádzal z robotníckej rodiny. Mal dvoch súrodencov. Vyučil sa za mäsiara. Ako osemnásťročný bol odvedený na front so zaistovacou divíziou na Ukrajinu. Od 2. novembra 1942 do 28. januára 1944 bol československý partizán. Od 29. januára 1944 do 5. mája 1945 bol príslušníkom československej armády v zahraničí. Slovenskí vojaci v januári 1944 tvorili základ novej 2. československej paradesantnej brigády v ZSSR. Spolu so štyrmi spolubojovníkmi Pavlom Bobálom, Andrejom Homolom a Michalom Kmitom boli zaradení do výcviku pre rozviedčikov. Jozef Vavrač ako parašutista so špeciálnou úlohou bojoval v tyle nepriateľa. Bolo to v období od 25. júla 1944 do 30. októbra 1944. Potom prešli do Československého armádneho zboru pod vedením Ludvika Slobodu a bojovali v ťažkých podmienkach o Liptovský Mikuláš, kde bol ťažko ranený. Po ukončení vojny do konca mája 1950 vykonával vojenskú službu ako rotmajster v československej ľudovej armáde. Zomrel 17. augusta 1993 vo Zvolene.

Skupina partizánov z partizánskej brigády Sergej, zľava: Michal Kralka, Pavel Bobál, Michal Kmit, Jozef Vavrač, Jozef Šuhajda, Ondrej Homola

Čriepky z histórie školy

Bola nedeľa 1. septembra 1963. Všetci občania z Predajnej i z okolitých obcí sa prišli pozrieť na slávnostné otvorenie ZDŠ v Predajnej. Tak znie krátky zápis z kroniky tanečného súboru.

Históriu ZDŠ začali písať v školskom roku 1963/64 jej prví žiaci z obce Predajná, Jasenie, Nemecká a Ráztocka a samozrejme – ich učiteľia. V prvom školskom roku sa 482 žiakov učilo v šesťnástich triedach. V škole bolo presne o 326 žiakov viac ako je tohtoročný aktuálny počet. V šesťdesiatych rokoch 20. storočia bol najsilnejším školský rokom rok 1966/67. Vtedy sa v tunajšej škole vzdelávalo 597 žiakov.

V sedemdesiatych rokoch minulého storočia sa počet žiakov pohyboval okolo čísla 290. Výnimkou boli len prvé dva školské roky rokov s počtom žiakov 495. Potom už žiaci z Nemeckej a z Ráztočky začali navštevovať v školu v obci Nemecká. V archíve školy sa nenachádza kronika, v ktorej by boli zachytené udalosti rokov sedemdesiatych.

Bohaté záznamy sa zato spájajú s rokmi osemdesiatymi.

Činnosť školy úzko súvisela so zahraničnou politikou ČSSR a jej orientáciou na ZSSR, ako aj s vnútornou politikou štátu. Jediná politická strana diktovala podmienky v krajine. Logickým dôsledkom je, že chod školy sa v týchto rokoch riadil obsahom uznesení predsedníctva KSČ a dokumentmi, ktoré vydávala vtedajšia vláda a vtedajšie ministerstvo školstva. Dôležitými medzníkmi v spoločnosti, ako aj v škole, boli výročia. Išlo napríklad o výročie oslobodenia vlasti. Nemenej závažné bolo výročie pripomenutia si vzniku KSČ, a tak v roku 1981 si učiteľia a žiaci i našej školy pripomenuli rôznymi akciami 60. výročie vzniku jedinej politickej strany v štáte. Atmosféru doby vystihuje výrok zapísaný v školskej kronike: „Čo stačilo vedieť a poznať včera, zajtra už bude málo.“

Kolegovia, ktorí v tejto dobe učili, zapájali svojich žiakov – pionierov do umeleckých súťaží ako napríklad ZSSR *očami detí*, *Melódie priateľstva*, *Puškinov pamätník* či *Biela stopa*. Telesná zdatnosť pionierov sa preverovala v súťažiach s názvom *Pioniersky semafor*, *Pionierska liga*, *Pionierska cesta odvahy*, *Dukelské preteky*, *Pohár čsl. rozhlasu*, *Majstrovstvá okresu v športovej gymnastike*, *Beh priateľstva ulicami obce*, *Beh Smeny a Mladej fronty*, *Memoriál Jána Švermu* a pod. Športovým sviatkom v celej krajine bola nepochybne Spartakiáda. V roku 1980 spartakiádu so žiakmi školy nacvičovali pani, vtedy súdružky, učiteľky Citterbergová, Žabková, Michalčíková a Gálová. Ženskú zostavu dopĺňal jediný chlap a to pán učiteľ Roštár. O päť rokov neskôr sa spartakiádne zostavy s predajnianskymi žiakmi opäť nacvičovali. Spartakiáda v roku 1985 bola prakticky aj posledným hromadným telovýchovným vystúpením v republike.

Žiaci – pionieri boli organizovaní v pionierskej skupine. V Základnej škole v Predajnej pracovala pionierska skupina Pavlíka Morozova. Vedúcou pionierskej skupiny bola roky pani Šulková.

Základná škola v Predajnej spolupracovala aj s takzvanými patronátmi podnikmi, ktorými boli Petrochema Dubová a Švermove železiarne, ako aj s družobnými brigádami socialistickej práce. Išlo o BSP kapitána Nálepku, BSP súdruha Žilku, BSP bielych murárov.

Učiteľia a žiaci sa zúčastňovali rôznych brigád – zber zemiakov, hrabanie sena, úprava okolia školy, ochrana životného prostredia a práce v Timurovskom hnutí. Účasť na brigádach sa vyčíslila na hodiny. V práci žiaci nezaháľali ani v rodinnom prostredí. Zbierali sa šípky, liečivé rastliny, pomarančová kôra, textil, papier i železný šrot.

Rok 1989 bol prelomovým rokom v štáte a školstvo nabralo iný smer. Žiaci navštevovali krúžky, zúčastňovali sa súťaží – okresného, ale aj celoštátneho významu, akými boli napríklad Majstrovstvá Slovenska v biatлоне. Materiálno-technické vybavenie školy a jeho areálu sa realizovalo svojpomocne za výdatnej pomoci rodičov. Antukové ihrisko sa začalo budovať v roku 1990. Výstavbu finančne podporili MNV v Predajnej, Švermove Železiarne a Petrochema Dubová. Rodičia pomáhali ja pri osádzaní lavičiek v areáli, pri maľovaní tried, zatepľovaní priestoru telocvične a pod. Rekordným rokom v počte žiakov bol rok 1999/2000, kedy školu navštevovalo 283 žiakov.

Prvákov navštívila pani starostka

Začiatkom školského roka sa v škole zastavila pani starostka Ing. Tatiana Čontofalská. Pozdravila tých najmenších členov školskej družiny a zaželala im, aby sa im v škole páčilo. Pri tejto príležitosti odovzdala našim prváčikom knihy s osobným venovaním, pexeso a pastelky. Ďakujeme za návštevu!

PERSONÁLNE OBSADENIE V ŠKOLSKOM ROKU 2021/2022

Riaditeľka školy:	Mgr. Michaela Vaníková
Zástupkyňa riaditeľky školy pre ZŠ:	Mgr. Katarína Šagátová
Zástupkyňa riaditeľky školy pre ZŠ:	Mgr. Stanislava Michalková
Vedúca školskej jedálne:	Bc. Martina Babková
Triedna učiteľka v 1. a 2. tr.:	Mgr. Ivana Maderová
Triedna učiteľka v 3. triede:	Mgr. Želmíra Kohoutová
Triedna učiteľka v 4. triede:	Mgr. Katarína Šagátová
Triedna učiteľka v 5. triede:	Mgr. Janka Kleskeňová
Triedna učiteľka v 6. triede:	Mgr. Anita Fodorová
Triedna učiteľka v 7. triede:	Mgr. Alena Žugecová
Triedny učiteľ v 8. triede:	RNDr.PaedDr. Martin Ramaj, DBA
Triedny učiteľ v 9. triede:	Mgr. Maximilián Mistrík
Učiteľia bez triedníctva:	Mgr.Dana Šandoryová Mgr. Mária Šalingová Mgr. Pavol Chromek
Vyučujúci náboženstva:	Th.Lic. Arkadiusz M. Piekut
Vychovávateľky v ŠKD:	Mgr. Rastislav Turňa Mgr. Iveta Homolová Bc. Zuzana Hrončeková
Učiteľky v MŠ :	Mgr. Stanislava Michalková Mgr. Monika Martinková Alexandra Vaníková Emma Bernáthová
Školníčka :	Romana Eremiášová
Upratovačky :	Marta Ďuricová Martina Pavlovská Mária Maličká
Pracovníčka PAM:	Františka Biacovská
Pracovníčky v kuchyni:	Anna Giertlová Helena Hôrčíková Zuzana Ligasová

Kolektív pedagógov pracoval pod vedením dvoch pánov. Riaditeľom školy bol do roku 1990 Mgr. Ján Šteller, ktorý ostal v pamäti kolegov zapísaný ako prísny, ale spravodlivý človek. Funkciu po ňom v roku 1990 prevzal Mgr. Peter Roštár. Pod vedením tohto mimoriadne ľudského človeka škola vstúpila do nového tisícročia a začala písať novú kapitolu.

Michaela Vaníková

OBNOVA DEDINY – oživme jej myšlienky, oslovme verejnosť

Kultúra vidieka má nezastupiteľné miesto v budúcnosti našej krajiny, obnova dediny je jej nositeľom a výzvou zachovať ducha našej dediny, zvýšiť kvalitu jej života s dôrazom na identifikáciu obrazu dediny v krajine a spôsobu života jej obyvateľov. Dedina má ostať dedinou, nie bezduchým a preľudneným satelitom mesta či miestom opúšťania a vyludňovania, nesmie byť devastovaná nespútanou dopravou. Hlas vidieka je naliehavý, počúvajme jeho problémy, venujme vidieku väčšiu pozornosť.

Budúcnosť vidieka so zachovaním jeho tradičných foriem osídlenia a výstavby je ohrozená, a to nielen v dôsledku stagnácie nášho poľnohospodárstva, ale aj tým, že nová generácia vidieka neprijíma jeho kultúrny obraz, mení dedinu na mesto, preberá spôsob života mesta, aj na dedinu vstúpila moc súkromia a odcudzenia. Noví obyvatelia nevidia v dedine svoj domov, len príležitostne prejaví svoju prestíž a ctižiadost vyniknúť nad ostatnými. Vidiek je ohrozený zvnútra, nevyhnutným je osloviť ľudí vidieka, vrátiť a zosilniť povedomie súdržnosti a spolupatričnosti dediny, zastaviť odcudzovanie sa. Budúcnosť vidieka je závislá na omilostení tradícií, byť si navzájom blízkymi, vytvárať prostredie s týmito znakmi.

Sme svedkami nespútananej výstavby. Tam, kde je dedina miestom lepšieho bývania, každý stavia po svojom, dedina sa stáva obrazom chaosu. Architektúra ako umenie vytvára ducha obytného prostredia kapitulovala, stavebná regulácia zlyhala, vznikajú domoradia bez priateľského vzťahu jednotlivých domov, verejné priestory sú majiteľom domov stále cudzie, nepovažujú ich za svoje, dôkazom je nesúrodosť uličných plotov, tá je najväčšou hanbou našej dediny. Domy na dedine už nevytvárajú harmonické celky, samosprávnosť nevytvorila puto spolunáležitosti a zodpovednosti za to, ako vyzerá dedina, stráca sa pocit „byť moja.“

Vidiek Slovenska sa diferencuje na bohatý a chudobný, na západ a východ, niekde dediny dožívajú, v dostupnosti veľkých miest strácajú svoj charakter a pôvod, už neidentifikujú svojich obyvateľov. Okrem týchto dobou skúšaných dedín Slovensko stále má aj svoje malebné dediny, s ktorými ich obyvatelia zrástli, sú súčasťou ich života, hrdosť na dedinu je im vlastnou. Áno, máme regionálne vzory a typy dedín, samospráva im dodala sebavedomie, menia sa na moderné dediny, moderné sa stáva nespútaným znakom, moderné je témou rozvoja našej dediny, predmetom neodkladnej diskusie.

Na prvom mieste je moderný spôsob života, žiť so svetom a jeho technológiami, chceme byť informovaní, chápať všetko v širších súvislostiach, byť múdrejší, rozvážnejší, citlivejší, chápavejší. To znamená venovať pozornosť zmysluplnosti svojich rozhodnutí, napríklad tomu, ako má vyzeráť dnešná moderná dedina, nevidieť len seba, konfrontovať sa s ostatnými, byť aktívni vo vytváraní spoločného obrazu svojej dediny, nájsť v sebe zodpovednosť za to, ako vyzerá, objaviť v sebe pocit architektka. Stačí málo, vyzdobíť svoj dom kvetinami pre potešenie ostatných, mať priateľské predmety, zosúladiť sa so susedom. To najpodstatnejšie je vrátiť sa na ulicu, učiť sa spolu žiť vo verejnom priestore, verejný priestor považovať za súčasť svojho domova. Toho menovateľom je nielen čisto, ale hlavne poriadok.

Poriadok prestal byť spoločnou vlastnosťou dediny, víťazí svojvôľa, považuje sa za niečo viac ako úcta a pokora, tradície pre mnohých prestali byť školou života. Dohoda sa stala skúškou nášho vidieka, je fundamentom poriadku, je zárukou budúcnosti dediny, tým je ústretovosť a odhodlanie mať peknú dedinu, dokázať to je vec všetkých, je to výsledok prijateľného poriadku.

Vidiek sa dnes zaoberá prípravou nového stavebného zákona, vzniká obava oslabenia samosprávnosti dediny, oprávnené. Obraz dediny je vysvedčením jej samosprávnosti, výsledkom participácie všetkých, ktorým na dedine záleží. Samosprávna zodpovednosť je podmienkou životaschopnosti nášho vidieka.

Téma architektúry vidieka je naliehavá, pretrváva bezradnosť výstavby v dedine, nevyhnutným je otvoriť diskusiu o tom, čo je pekné alebo naopak, aký dom do našej dediny nepatrí, čo je treba zmeniť k lepšiemu. Dôležitým je participáciu obyvateľov dediny spojiť s umením architektúry, aj dedina má mať svojho zodpovedného architektka.

Michal Šarafín

Sme radi, že už tretí rok sa nám podarilo zorganizovať denný letný tábor. Po minuloročných skúsenostiach sme deti rozdelili do dvoch turnusov. Ako prvé si svoj týždeň užili deti nad 10 rokov, ktorých sa nazbieralo 23, a potom nastúpili deti vo veku od 6 do 10 rokov, ktorých sme mali 27. Deti sa ujali skúsené animátorky Maťka a Majka z animačnej skupiny *Aligátory.sk*. Ich hlavnou základňou sa na týždeň stala „Dolná škola v Zámostí.“ Pre deti bol pripravený pestrý program.

Tým starším veľmi neprialo počasie, ale podarilo sa nám prispôbiť program k ich spokojnosti. V pondelok hľadali poklad. K jeho nájdeniu museli vylúštiť rôzne indicie, ktoré boli ukryté. Spoločnými silami sa im podarilo nájsť kód k otvoreniu kufríka, v ktorom sa skrývalo prekvapenie – návšteva novej Bounce arény v Banskej Bystrici. Tradične absolvovali splav z Nemeckej na Mlynčok a navštívili aj plaváreň v Banskej Bystrici. Teším sa, že sa nám podarilo splniť očakávania teenagerov a z tábora odchádzali s prianím, aby sa stretli aj o rok.

Pre mladšie deti boli pripravené rôzne športové hry. Navštívili ich vojaci, boli si zaplávať v bazéne, mohli si vyskúšať kajak na Hrone. Najväčším zážitkom aj pre nich bola návšteva trampolínovej arény, v ktorej sa mohli dosýta vyšantiť. Posledný deň nasledovalo vyhodnotenie táborového týždňa plného zážitkov a odovzdanie malých darčiekov.

Nakoniec by som sa rada poďakovala za pomoc a spoluprácu Obci Nemecká a Vojenskému útvaru v Nemeckej, za sponzorské príspevky: L. Kohútikovi, M. Nátherovi, J. Švantnerovi, p. Kohútovi, spoločnosti TESCO.

Ing. M. Virágová

Tip na výlet: Vyhládka nad Breznom

Mesto Brezno sa rozrástlo o ďalšiu lákavú turistickú atrakciu, druhú najvyššiu vyhládkovú vežu na Slovensku. Čaká na vás 39,6 metrov a 192 schodov. Po ich zdaní máte možnosť pozorovať jedinečné výhľady na kopce národných parkov, mesto Brezno i krásy jeho okolia. Konštrukcia veže predstavuje vetvenie stromov a jej vrch korunu s odkazom na históriu kráľovského a banského mesta. K vyhládkovej veži vedie aj nový náučný chodník po starom bukovom lese, ktorý turistom približuje prírodu v lokalite Horné Lazy a jej zaujímavosti. Trasa náučného chodníka má päť zastávok s panelmi s pútavými fotografiami a náučným textom. Na chodníku očaria i drevené sochy zvierat. Jeho súčasťou je aj štvormetrový drevený megafón, ktorý znasobuje hlasy lesa. Počas prechádzky na vyhládkovú vežu si tak otužite svoje zdravie a zároveň sa dozviete veľa cenných informácií o okolitej prírode.

VÝSLEDKY

Slovenský pohár 4. kolo, VIEMANN pohár v letnom biatlone, Vyhne 28. – 29.8.2021

28. 8. RÝCHLOSTNÉ PRETEKY s medzinárodnou účasťou

Kat. žiačky A 2011 - 2012: Bevilaqua Ida 8. miesto

Kat. žiaci A 2011 - 2012: Kazár Jerguš 3. miesto

Kat. žiačky B 2009 - 2010: Kazárová Izabela 7. miesto (6. m. SVK), Kováčová Mária 10. miesto (9. m. SVK), Beraxová Lujza 13. miesto (12. m. SVK) Figlušová Sára 15. miesto 14. m. SVK

Kat. žiaci B 2009 - 2010: Kováč Ján 3. miesto (2. m. SVK), Šuhajda Tomáš 7. miesto (5. m. SVK)

Kat. žiaci C 2007 - 2008: Podhorský Matej 2. miesto, Dobias Nikolaj František 10. miesto (9. m. SVK), Kostelník Kristián 13. miesto (12. m. SVK), Tkačenský Alex 21. miesto (20. m. SVK)

Kat. žiačky C 2007 - 2008: Beraxová Ema 11. miesto (8. m. SVK), Kučeráková Eliška 16. miesto (13. m. SVK), Liptaiová Adela 17. miesto (14. m. SVK), Tajbošová Emily diskvalifikovaná

Kat. dorastenci B: Kostelník Richard 19. miesto (13. m. SVK)

Kat. muži A: Kostelník Viliam 1. miesto

Kat. ženy A: Šavelová Stela 6. miesto (3. m. SVK)

Kat. ženy B: Bartalská Niňajová Dana 3. miesto (2. m. SVK)

Kat. muži C: Trizna Viliam 2. miesto, Kostelník Eduard 4. miesto, Paukovec Miloš 8. miesto

Kat. prípravka žiaci – laserové zbrane: Bevilaqua Daniel 6. miesto

Kat. prípravka žiaci – laserové zbrane: Beraxová Alica 1. miesto, Šcibranová Nela 13. miesto

29. 8. VYTRVALOSTNÉ PRETEKY

Majstrovstvá Slovenskej republiky s medzinárodnou účasťou

Kat. žiačky A 2011 - 2012: Bevilaqua Ida 4. miesto

Kat. žiaci A 2011 - 2012: Kazár Jerguš 3. miesto (2. m. SVK)

Kat. žiačky B 2009 - 2010: Kazárová Izabela 9. miesto (8. m. SVK), Kováčová Mária 11. miesto (10. m. SVK), Beraxová Lujza 15. miesto (14. m. SVK) Figlušová Sára 17. miesto (16. m. SVK)

Kat. žiaci B 2009 - 2010: Kováč Ján 5. miesto (3. m. SVK) Šuhajda Tomáš 7. miesto (5. m. SVK)

Kat. žiaci C 2007 - 2008: Podhorský Matej 3. miesto (2. m. SVK) Dobias Nikolaj František 4. miesto (3. m. SVK), Tkačenský Alex 11. miesto (10. m. SVK), Kostelník Kristián 15. miesto (14. m. SVK)

Kat. žiačky C 2007 - 2008: Beraxová Ema 5. miesto (4. m. SVK) Kučeráková Eliška 18. miesto (15. m. SVK) Liptaiová Adela 23. miesto (20. m. SVK) Tajbošová Emily 24. miesto (21. m. SVK)

Kat. dorastenci B Kostelník Richard 18. miesto (12. m. SVK)

Kat. muži A: Kostelník Viliam 2. miesto

Kat. ženy A: Šavelová Stela 5. miesto (2. m. SVK)

Kat. ženy B: Bartalská Niňajová Dana 2. miesto

Kat. muži C: Kostelník Eduard 1. miesto, Trizna Viliam 4. miesto, Paukovec Miloš 8. miesto (7. m. SVK)

Brezniansky večerný beh 2021, Brezno 14. 8. 2021

Kat. dievčatá 2011 - 2013 trať 800 m: Kučeráková Vanda 9. miesto

Kat. dievčatá 2009 - 2010 trať 1000 m: Figlušová Sára 3. miesto

Kat. chlapci 2009 - 2010 trať 1000 m: Šuhajda Tomáš 3. miesto

Kat. dievčatá 2006 - 2008 trať 3,5 km: Kučeráková Eliška 4. miesto

Kat. ženy 50 - 59 rokov trať 9,7 km: Kubacká Viera 3. miesto

ADRM Nemčiansky beh 2021, 8. 8. 2021

Kat. dievčatá 2011 - 2013 trať 1000 m: Bevilaqua Ida 6. miesto, Beraxová Alica 9. miesto, Šcibranová Nela 17. miesto

Kat. chlapci 2011 - 2013 trať 1000 m: Kazár Jerguš 4. miesto, Bevilaqua Daniel 16. miesto

Kat. dievčatá 2009 - 2010 trať 800 m: Kováčová Mária 8. miesto, Figlušová Sára 11. miesto Beraxová Lujza 15. miesto

Vysoké Tatry

Výstup začal na Štrbskom plese smer na Popradské pleso, na Ostrtvu cez Sliezsky dom a túru sme ukončili v Tatranskej Polianke. Bola to krásna túra, bolo čo obdivovať a prišlo nám aj počasie.

Vysoké Tatry

Výstup začal v Iľanove. Po ceste sme zažili krásne výhľady na Nízke, Vysoké a Západné Tatry. Keď sme vystúpili na Poludnicu, odtiaľ to bolo ešte krajšie. Už som pochodil veľa túr, ale také skalné útvary som ešte nezažil. Bola to krásna, čo nám utvorila príroda. Túru sme ukončili v Iľanove s malým občerstvením v krčmičke.

Guláš

Sezónu sme ukončili gulášom v Kolkárni v Podbrezovej, kde sme zhodnotili činnosť Turistického klubu Predajná. Guláš nám pripravil šéfkuchár Milan Srnka spolu s Vierkou Medvedovou, Luciou Košíkovou a Marikou Bakšovou a my ostatní sme vystúpili na kopec Šiklov. Bolo tam čo obdivovať, vyvážala sa tam troska zo Železiarní Podbrezová. Po zjedení gulášu a koláčikov, ktoré napiekli turistky, sme sa rozdelili na štyri družstvá a začal sa turnaj v kolkoch. Bolo super.

Dezider Smitka

Kat. chlapci 2009 - 2010 trať 800 m: Kováč Ján 1. miesto, Šuhajda Tomáš 2. miesto

Kat. chlapci 2006 - 2008 trať 3,5 km: Podhorský Matej 1. miesto, Dobias Nikolaj František 4. miesto, Tkačenský Alex 5. miesto

Kat. dievčatá 2006 - 2008 trať 3,5 km: Kučeráková Eliška 4. miesto, Beraxová Ema 7. miesto

Kat. ženy 40 - 49 rokov trať 9,7 km: Srnková Lubomíra 10. miesto (nie KB) Dobiasová Zuzana 17. miesto

Kat. ženy 50 - 59 rokov trať 9,7 km: Kubacká Viera 4. miesto

Kat. ženy 60 rokov a starší trať 9,7 km: Čunderlíková Anna 2. miesto (nie KB)

Kat. muži 40 - 49 rokov trať 9,7 km: Šcibraný Martin 4. miesto

spracoval: Kazár Marian

PREDAJNIANSKE ZVESTI

- dvojmesačník o dianí v obci zadarmo do každej domácnosti. Vydáva: Obecný úrad Predajná, Námestie Juraja Pejku 67, t.č. 048/6192345, e-mail: obecpredajna@stonline.sk. Šéfredaktorka: Mgr. Michaela Vaníková. Redakčná p. Božena Šulková, Eva Pocklanová, Anna Čunderlíková, Lucia Smitková, Lucia Hrašková. Redakcia sídli na obecnom úrade. Reg. OÚ BR - EV 3098/09, ISSN 1339-4576, IČO vydavateľa: 00313751.

Dátum vydania periodickej tlače: august 2021